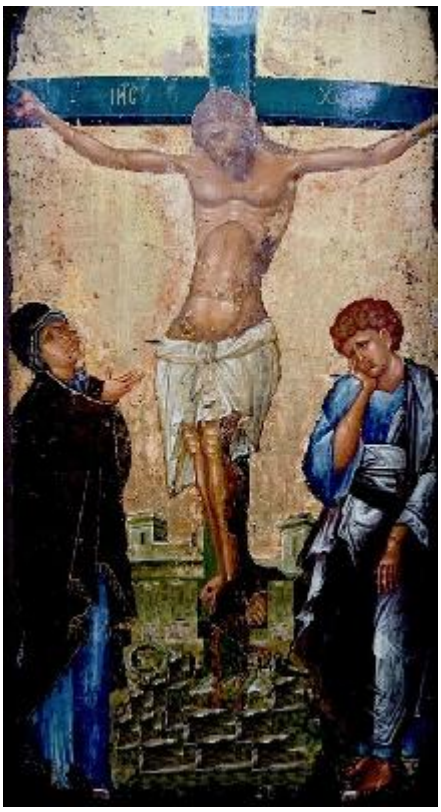
17.04.2014 г. / 19:05:16

Вяра

Велики (Разпети) петък

Велики петък е най-тъжният, най-тежкият ден за Божия син. Той бива разпитван, вина Му вменили, а Пилат, подстрекан от тълпата, която ревяла "Разпни Го", му издал тежка присъда (вж. глави Мат. 26, 27, Марк 14, 15, Лук. 22, 23, Иоан 18). В този ден Иисус претърпял безброй поругания, мъки, неимоверни страдания. Това е денят, в който разпънали на кръст невинния Агнец - "изтезаван за нашите беззакония и мъчен за нашите грехове", принесен в жертва за греховете на цялото човечество. Раздрало се небето и земята, слънцето скрило лика си, тъмнина надвиснала над Голгота.

Черен, мрачен, потресаващ е деня, в който Божият Син умрял, разпънат на кръст като най-позорен разбойник. На Велики петък бил погребан в каменен саркофаг в пещера, пред която властите оставили стража и огромен камък на входа. На този ден в храмовете е Неговото опело.

Неслучайно именно в този ден от Страстната седмица постът е особено строг: Църквата повелява тогава да не се яде, нито нещо да се пие (дори вода). А народът казва, че на Велики петък и пиле не пее и гнездо не вие. Всяко дихание страда заедно с Богочовека, съпричастно е на неговата смърт и погребение. В петък никой не подхваща каквато и да е работа.

Тропарь

глас 4

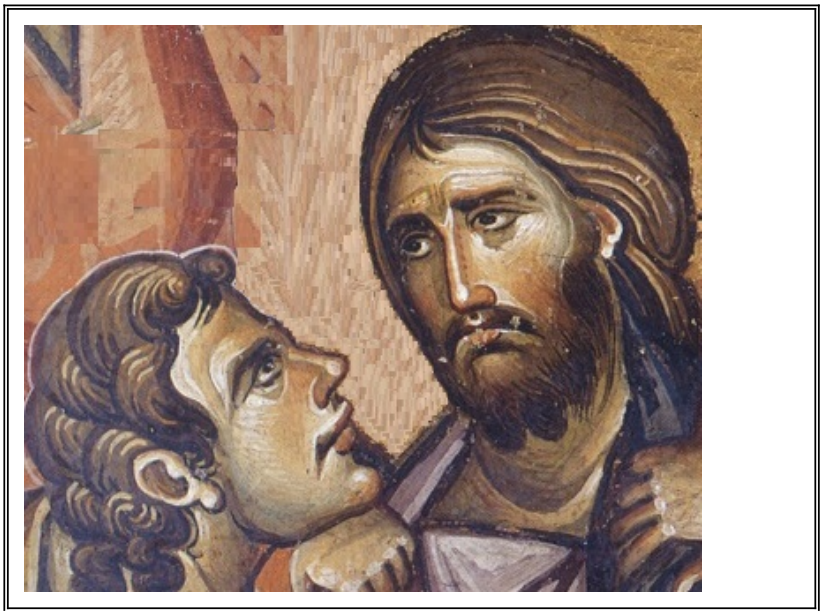
Искупил ны еси от клятвы законныя/ Честною Твоею Кровию,/ на кресте пригвоздився, и копием прободся,/ безсмертие источил еси человеком,// Спасе наш, слава Тебе.

Кондак

глас 8

Нас ради Распятаго, приидите, вси воспоим:/ Того бо виде Мария на Древе, и глаголаше:// аще и распятие терпиши, Ты еси Сын и Бог Мой.

ВЕЛИКИ ПЕТЪК, ЗА ПРЕДАТЕЛСТВОТО НА ИУДА

Предателството на Иуда. Детайл от стара стенопис. Света Гора-Атон. **ПОДОБНИ НА ИУДА ПРЕДАТЕЛИ, КОИТО ЩЕ ПОСЛЕДВАТ НЕГОВАТА ЗЛА УЧАСТ, СЕ ЯВЯВАТ И ВСИЧКИ ДНЕШНИ ДУХОВНИ БЛУДНИЦИ – ТОВА СА СЪВРЕМЕННИТЕ ЕРЕТИЦИ, КОИТО СЕ ПОДИГРАВАТ СЪС СВЕТИЯ БОЖИ ДУХ И НАРУШАВАТ КАЗАНОТО В СВЕТОТО ПИСАНИЕ, ПРЕДАНИЕ И УСТАВА НА ЦЪРКВАТА. ТЕ РАЗПОЗНАВАТ ВСИЧКИ ЗАПАДНИ ЕРЕСИ КАТО „ХРИСТОВИ ЦЪРКВИ“, ИЗМЕНИЛИ СА КАЛЕНДАРА И ВЪНШНИЯ ЧИН НА КРЪЩЕНИЕ ПОДОБНО НА ТЯХ; ПРОДАВАТ „ТАЙНСТВА“ И „ТРЕБИ“; ПОЛЗВАТ ПРОМЕНЕНО „ЛЯТНО“ ЧАСОВО ВРЕМЕ; НАМАЛЯВАТ И УНИЩОЖАВАТ ГОЛЕМИ ПОСТНИ ПЕРИОДИ; ПРЕМАХНАЛИ СА ОГЛАШЕНИЕТО И МОЛИТВИТЕ ЗА ОГЛАШЕНИ; ПРАВЯТ ЕЗИЧЕСКИ КОРБАНИ И ОБРОЦИ, ПОДОБНО НА МЪЧИТЕЛИТЕ МЮСЮЛМАНИ; ВОДЕНИ СА ОТ ВИСШ КЛИР, КОЙТО Е БИЛ В КОМУНИСТИЧЕСКИТЕ СЛУЖБИ, А СЕГА Е ЧЛЕН НА БОГОПРОТИВНИТЕ САТАНИНСКИ МАСОНСКИ ЛОЖИ; ПРЕБИВАВАТ В МОЛИТВЕНО ОБЩЕНИЕ С ПАТРИАРШИИ, КОИТО СА ВОДЕЩИ В НОВАТА РЕЛИГИЯ НА АНТИХРИСТА И САМИ СЕ НАРИЧАТ „ИКУМЕНИЧЕСКИ“; СПОМЕНАВАТ В ОЛТАРИТЕ КАТО „ЗАКОННИ“ БЕЗБОЖНИТЕ, МАСОНСКИ, ДЕМОКРАТИЧНИ, РЕПУБЛИКАНСКИ ВЛАСТИ И Т.Н.**

Син Човеческий ще бъде предаден на разпятие

(Мат. 26:2)

Благослови отче!

Благочестиви християни, днес човешките грехове предават нашия Спасител Иисус Христос в ръцете на **беззаконните евреи** да Го съдят, да Го хулят и да Го убият без никаква причина. О, небе, покрий лицето си с облаци, за да не гледаш, и ти, ясно слънце, скрий светлината си, разтрепери се, земьо и цяло творение, Божии ангели, заплачете, като гледате вашия цар на този несправедлив съд, изпълни се с жал и ти, многогрешна наша душо, като гледаш сега нашия Господ и Създател вързан пред беззаконните еврейски първосвещеници Анна, Кайафа и пред Пилат, и прикован към кръст между двама разбойници. Там Той ще стане жертва, като кротко агне за нашите грехове.

Християни! Виждате ли каква позорна смърт прие Христос за нас? С нея Той укроти Божия гняв и донесе мир между Бога и хората. За това сме длъжни винаги да Го славим, да поменаваме любовта Му и да оплакваме доброволната Му смърт.

Някога евреите оплаквали безутешно Моисей тридесет дни, когато той умрял в Моавската земя (вж. Втор. 34:5-8). А ние, като гледаме Иисус Христос изпонаранен и прикован към кръст, умрял не на сто и двадесет години като Моисей, а млад - на тридесет и три години, и не при своите роднини с утешение, а с удари и охулване между двама разбойници, как да не поплачем за нашия благодетел и Господ, ако не тридесет дни като, евреите за Моисей, то поне днес, като Го гледаме изпонаранен за нашите грехове от ръцете на човеци грешници, като от някакви свирепи вълци?

Едно време цар Давид плакал и се съкрушавал за сина си Авесалом, който се обесил с косата си, когато се бил опълчил срещу баща си, за да му отнеме царството (вж. 2 Царств. 18:9-15, 33). А ние как да не поплачем, като гледаме днес

Иисуса Христа окачен и изпонаранен на кръста за нашите грехове?

Едно време Иаков оплаквал окървавената риза на Иосиф, като самия Иосиф, държал я на коленете си и я прегръщал (вж. Бит. 37:34, 35). Ами ние, като гледаме Иисуса Христа окървавен от глава до пети, как да не плачем?

Но помислете, че Христос претърпя всичко това заради нашите грехове. Ако не бяха те, нито Иуда щеше да Го предаде, нито Анна щеше да Го хули, нито Кайафа да Го обижда, нито Пилат да Го осъди, нито войниците да Му сложат венец от тръни, нито евреите да Го разпнат и да Го погребат в тъмния гроб, но всичко това го направиха нашите грехове. Те предадоха Христа и те Го разпнаха, **но нека поне отсега нататък да се откажем от греховете си, за да не разпваме Христа втори път заедно с тях**.

Християни! Чуйте сега, за да разберете как Христос предсказва на апостолите доброволните Си мъчения. На велика сряда Той повикал апостолите Си и рекъл: „подир два дни ще бъде Пасха, и Син Човеческий ще бъде предаден на разпятие“ (Мат. 26:2), както се и случи. Защото тогава първосвещениците и книжниците се събрали в къщата на Кайафа и се наговорили да заловят Иисус тайно и да Го убият, но се пазели това да не стане на празник, понеже се боели от народа, който много обичал Христа. Но по Божия воля пак се случи на празник така, че когато евреите щяха да ядат агнеца, тогава Христос стана жертва за целия свят, като агнец. Защото тогава сребролюбивият Иуда, като чул, че старейте са се събрали на съвещание, веднага отишъл при тях, поклонил им се и рекъл: „„какво ще ми дадете, та да ви Го предам?“ А те му предложиха трийсет сребърника. И оттогава той търсеше сгоден случай да Го предаде.“ (Мат. 26:16).

В този ден Иисус беше във Витания, в къщата на Симона

Прокажени (Мат. 26:6), а на сутринта, преди да тръгне за Иерусалим, изпрати напред апостолите да приготвят пасхата. И като дойде и седна вечерта на трапезата, рече: „от сърце пожелах да ям с вас тая пасха, преди да пострадам“ (Лук. 22:15).

Като каза това, стана, съблече си дрехата, препаса се с престилка, наля вода в умивалника и започна да мие нозете на апостолите и да ги изтрива с престилката, за да ни покаже пример на смирение. Първо умил нозете на Иуда, за да ни научи да правим добро на враговете си. После, когато Иисус отиде да умие нозете на Петър, той Му рече: „Господи, Ти ли ще ми миеш нозете? Иисус му отговори и рече: което върша Аз, ти сега не знаеш, а отпосле ще разбереш. Петър Му казва: няма да умиеш нозете ми вовеки. Иисус му отговори: ако те не умия, нямаш дял с Мене. Симон Петър Му казва: Господи, не само нозете ми, но и ръцете и главата. Иисус му казва: умитият има нужда само нозете си да умие, защото цял е чист; и вие сте чисти, ала не всички. Защото Той знаеше, кой щеше да Го предаде, затова и рече: не всички сте чисти. А когато им уми нозете и Си облече дрехата, седна пак на трапезата и им рече: знаете ли, какво ви направих? Вие Ме наричате Учител и Господ, и добре казвате, понеже съм такъв. И тъй, ако Аз, Господ и Учител, ви умих нозете, то и вие сте длъжни да умивате нозете един другиму. Защото ви дадох пример, да правите и вие същото, каквото Аз ви направих. Истина, истина ви казвам: няма слуга по-горен от господаря си, нито пратеник по-горен от оногова, който го е пратил. Ако знаете това, блажени сте, кога го изпълнявате.“ (Иоан. 13:6-17).

Тайната вечеря

И като седнаха на трапезата „Иисус взе хляба и, като благослови, преломи го и, раздавайки на учениците, каза: вземете, яжте: това е Моето тяло. И като взе чашата и благодари, даде им и рече: пийте от нея всички; защото това е Моята кръв на новия завет, която за мнозина се пролива за опрощаване на грехове.“ (Мат. 26:26-28). Като каза това, започна да скърби, като гледаше каменното сърце на Иуда. Тогава рече: „истина ви казвам, един от вас ще Ме предаде;“ (Мат. 26:21). „те се много наскърбиха, и всеки от тях почна да Го пита: да не съм аз, Господи?.. Иуда, който Го предаде, отговори и рече: да не съм аз, Рави? Иисус му отговори: ти каза (Мат. 26:22,25).“ „А Иисус му рече: каквото ще вършиш, върши по-скоро. Никой обаче от насядалите на трапезата не разбра, защо му каза това. А понеже Иуда държеше ковчежето, някои мислеха, че Иисус му казва: купи, каквото ни трябва за празника, или - да раздаде нещо на сиромаси.“ (Ин. 13:27-29). А Иуда отиде при първосвещениците, които като го видяха, се зарадваха и веднага изпратиха своите слуги и войници от Пилат да заловят Иисус през нощта, докато хората спяха, за да не настъпят безредици сред народа, който почиташе Христос, като пророк за чудесата Му. Когато Иуда отиде да предаде Христос, Иисус каза на апостолите: „сега се прослави Син Человеческий, и Бог се прослави в Него.“ (Ин. 13:31). Като каза това, Христос се помоли на Отца за

апостолите, утеши ги и отиде в Гетсимания. Ето, ясно видяхте какво безчестие причиниха на Бога нашите грехове. Откажете се от тях, та да получим Небесното царство, което Иисус Христос придоби за нас със страданията Си. Нему слава във вечните векове, Амин.

ВЕЛИКИ ПЕТЪК, ШЕСТИ ЧАС, ЗА РАЗПЯТИЕТО

Разделиха дрехите Ми помежду си и за облеклото Ми хвърлиха жребие

(Мат. 27:35, Пс. 21:19)

Благослови, отче!

След като уми нозете на апостолите и ги причасти, Иисус Христос премина потока Кедрон и влезе с апостолите в една градина. Взе със Себе Си Петър, Иаков и Иоан, отдалечи се от другите апостоли и рече: *„останете тук и бъдете будни с Мене“*. И като се поотдалечи от тях, коленичи, молеше се на Бог Отец и казваше: *„Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тая чаша, обаче не както Аз искам, а както Ти.“*. Оттам се върна при апостолите, намери ги заспали и рече: *„толкоз ли не можахте един час да стоите будни с Мене? Бъдете будни и се молете, за да не паднете в изкушение: духът е бодър, а плътта - немощна.“* (Мат. 26:40, 41).

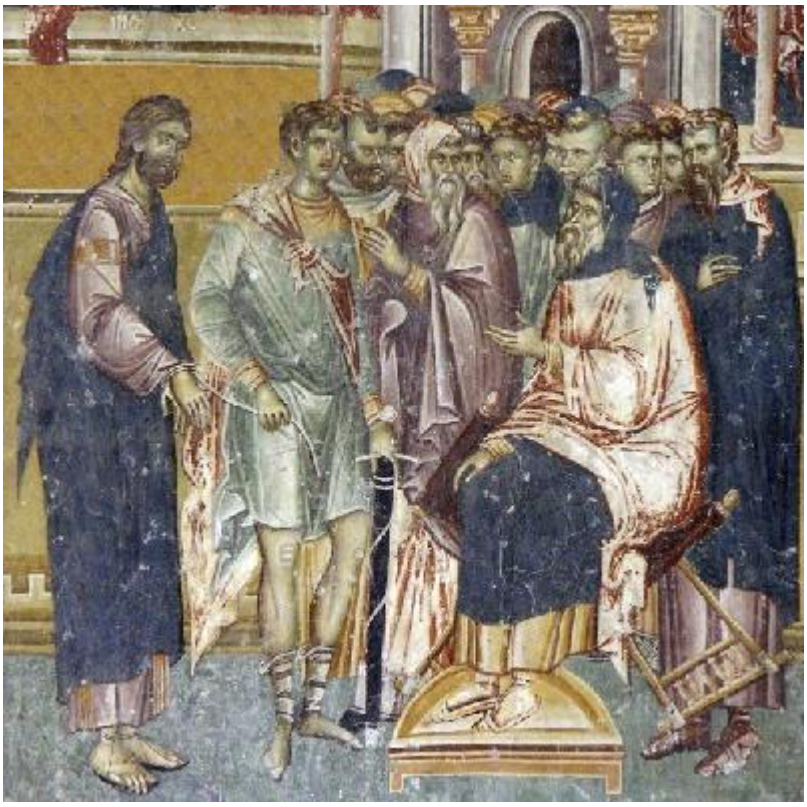
Моление Господне в Гетсиманската градина

След като се помоли така три пъти, се предаде на Божията воля и започна само да се моли с голямо усърдие, така че от Него капеше червена, като кръв пот (вж. Лук. 22:44).

След това, когато отиде при апостолите и ги завари заспали, Христос каза: *„спете, прочее, и почивайте! Ето, наближи часът, и Син Човеческий се предава в ръцете на грешници;“* И докато Той още говореше, дойде Иуда с войници, дадени от Пилат, и с много хора от страна на първосвещениците, на които бе казал: Когото целуна, Той е Иисус, хванете Го.

И Иуда се приближи до Иисуса и рече: *радвай се, Рави!* И Го целуна. А Иисус му рече: *Друже, защо си дошъл?* (Мат. 26:48-50). О, голяма Христова кротост! Как не хвърли гръм да изгори всички, а рече тихо на войниците: "*кого търсите? Отговориха Му: Иисуса Назорея. Иисус им казва: Аз съм. С тях стоеше и Иуда, който Го предаваше. И като им рече: Аз съм, те се дръпнаха назад и паднаха на земята. Пак ги*

попита: кого търсите? Те рекоха: Иисуса Назорея. Иисус отговори: казах ви, че съм Аз; и тъй, ако Мене търсите, тях оставете да си идат;" (Иоан. 18:4-8). Тогава войниците и слугите на първосвещениците Го хванаха и започнаха да Го бият, да скърцат срещу Него със зъби и Го вързаха, като разбойник. Като видя тази безчовечност, апостол Петър извади нож и удари Малх, слугата на първосвещеника, и му отряза дясното ухо. Тогава Иисус му рече: *„тури ножа си в ножницата; да не изпия ли чашата, която Ми е дал Отец?“*. А войниците грабнаха Иисус оттам и Го заведоха при първосвещеника Анна, където дойде и Петър, който три пъти се отрече с клетва, че не е Христов ученик, но щом пропя петел, той си спомни Христовите думи, излезе вън и плака много.

Христос на разпит при Анна. Фрагмент от стара българска стенопис. Село Старо Нагоричане, област Македония

Там Анна попита Иисус какво е учението Му. Иисус му рече: *„Защо питаш Мене? Питай ония, които са слушали, що съм*

им говорил; ето, те знаят, що съм говорил. Когато Той каза това, един от слугите, който стоеше наблизо, удари плесница на Иисуса и рече: тъй ли отговаряш на първосвещеника? Иисус му отвърна ако говорих зле, докажи злото; ако ли - добре, защо Ме биеш? Тогава Ана Го прати вързан при първосвещеник Каиафа.“ (Иоан. 18:19-24). Оттам заведоха Иисус при Каиафа, който през тази година беше първосвещеник, където се бяха събрали книжниците и еврейските старейшини и се бяха наговорили да Го убият. Там *„дойдоха двама лъжесвидетели и рекоха: Тоя каза: мога да разруша Божия храм, и в три дни да го съзидам. И като стана първосвещеникът, рече Му: нищо ли не отговаряш? Какво свидетелстват тези против Тебе? Но Иисус мълчеше. А първосвещеникът Му рече: заклевам Те в Живия Бог, да ни кажеш, Ти ли си Христос, Син Божий? Иисус му отговаря: ти рече; казвам ви обаче: отсега ще видите Сина Човечески, седнал отдясно на Силата и идещ на небесните облаци. Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и рече: Той богохулствува! Каква нужда имаме вече от свидетели? На, сега чухте богохулството Му! Как ви се струва? А те отговориха и рекоха: заслужава смърт. Тогава Го заплюваха и биеха по лицето, а други Му удряха плесници и думаха: проречи ни, Христе, кой Те удари?*“ (Мат. 26:60-68). Оттам всички първосвещеници и старейшини станаха и заведоха Иисус при Пилат. А Пилат, като ги видя, излезе навън и ги попита: *„в какво обвинявате Тоя Човек?*“. Те казаха: *„ако Той не беше злодеец, не щяхме да ти Го предадем.*“ Тогава Пилат рече: *Вземете Го вие и Го съдете по вашия закон*. А те казаха: Нам не е позволено да убием никого (Иоан. 18:31). Тогава Пилат влезе вътре, викна Иисус и Му рече: *„Ти ли си Иудейският Цар? А Иисус му отговори: ти казваш. И когато Го обвиняваха първосвещениците и стареите, Той нищо не отговаряше. Тогава Му казва Пилат: не чуваш ли, за колко работи свидетелстват против Тебе? И не му отговори*

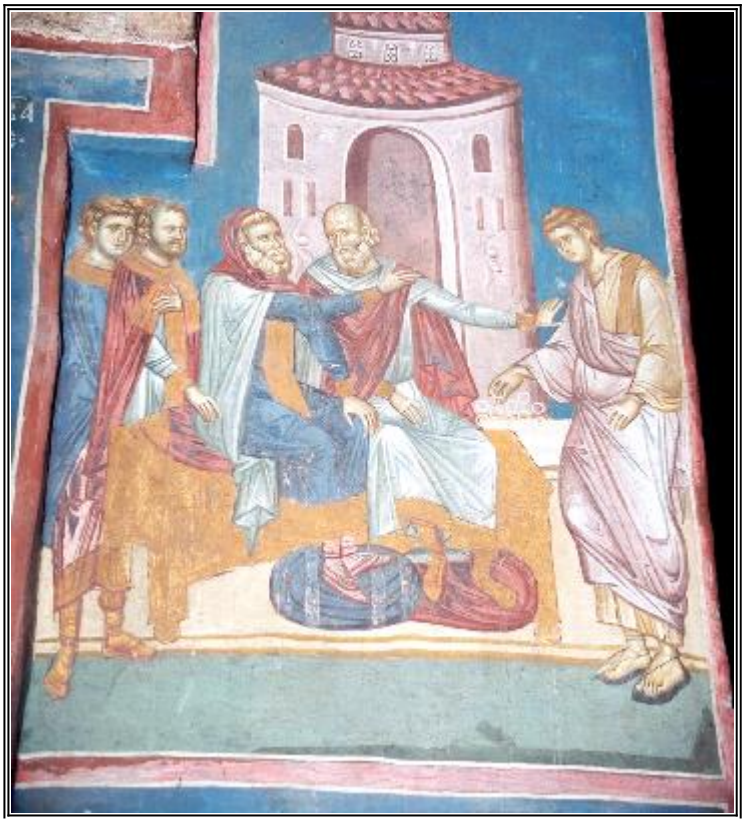
нито на една дума, тъй че управителят се чудеше твърде много.”

Щом чу, че Иисус е от Галилея, която бе под управлението на Ирод, който пък по това време бе дошъл в Иерусалим, Пилат Го изпрати при Ирод, който много разпитва Иисус, но Той не му отговори нищо, понеже знаеше, че няма да Му повярва. Тогава Ирод се разгневи на Иисус облече Го с една бяла дреха и Го изпрати пак при Пилат, а Пилат повика евреите и им каза: *„какво да сторя с Иисуса, наричан Христос? Казват му всички: да бъде разпнат! Управителят рече: та какво зло е сторил? Но те още по-силно закрещяха и казаха: да бъде разпнат! Пилат, като видя, че нищо не помага, а се усилва смутнята, взе вода, та уми ръце пред народа и рече: невинен съм за кръвта на Тоя Праведник; вие му мислете. И целият народ отговори и рече: кръвта Му нека бъде върху нас и върху чедата ни.”* (Мат. 27:22-25).

Тогава Пилат, за да успокои гнева на евреите, заповяда да вържат Иисус за един стълб и Го биха толкова много, че от тялото Му течеше кръв, като река. После Го развързаха, облякоха Го с една стара червена дреха, поставиха на главата Му венец от тръни, сложиха Го на един стол, дадоха Му в ръката една тръстика, като скиптър, покланяха Му се, като на Цар, заплюваха Го в лицето и Го биеха по главата. След като Му причиниха тези безчестия *„Пилат отново издигна глас, като желаеше да пусне Иисуса. Но те крещяха: разпни Го, разпни! Той и трети път им рече: та какво зло е сторил Тоя? Аз не намерих в Него нищо да заслужава смърт; затова след като Го накажа, ще Го пусна. Но те настояваха с голям вик да изискват да бъде разпнат;“. „От това време Пилат търсеше случай да Го пусне. Иудеите обаче викаха и казваха: ако пуснеш Тогова, не си приятел на кесаря. Всякой, който прави себе си цар, е противник на кесаря. Пилат, като чу тая дума, изведе вън Иисуса и седна на съдището, на*

мястото, наречено Литостротон, а по еврейски Гавата. Тогава беше петък пред Пасха, около шестия час. И рече Пилат на иудеите: ето вашия Цар! Ала те завикаха: премахни Го, премахни, разпни Го! Пилат им казва: вашия Цар ли да разпна? Първосвещениците отговориха: ние нямаме друг цар, освен кесаря. И тогава им Го предаде, за да бъде разпнат. И взеха Иисуса и Го поведоха.“* (Иоан. 19:12-17).

В това време, щом чу, че водят обичния Ѝ Син, за да Го разпнат, Христовата майка се затича към пътя, по който щеше да мине Иисус, и като Го видя, не можа да Го познае, понеже беше потънал в кръв от ударите. Той като видя майка Си, прималя и падна на земята с кръста. Стотникът, като видя това, се уплаши да не би да умре по пътя. "*И носейки кръста Си, Той излезе на мястото, наречено Лобно, по еврейски Голгота; там Го разпнаха, и с Него други двама, от едната и от другата страна, а посред - Иисуса. А Пилат написа и надпис, и го постави на кръста. Написано беше: Иисус Назорей, Цар Иудейски.*" (Иоан. 19:17-19).

Иуда връща сребърниците на еврейските старейшини и се обесва. Фрагменти от стара стенопис. Косово, Сърбия

Тогава Иуда, като видя, че разпнаха Иисус, разкая се, върна парите на старейте и отиде, та се обеси. А старейте купиха с тези пари грънчаревата нива, за да погребват там чужденци. О, зло лукавство Иудино и безчовечност хорска! Иисус им направи толкова добрини, а те Го разпнаха на кръст.

Там край кръста стояха Иоан Богослов и Иисусовата майка, която плачеше. *„А Иисус, като видя майка Си и стоещия там ученик, когото обичаше, казва на майка Си: жено, ето син ти! После казва на ученика: ето майка ти! И от оня час ученикът я прибра при себе си. След това Иисус, като знаеше, че всичко вече е свършено, за да се сбъдне Писанието, казва: жеден съм. Там имаше съсъд, пълен с оцет. Войниците напоиха гъба с оцет, надянаха я на исопова*

тръст и поднесоха на устата Му. А когато Иисус вкуси от оцета, рече: свърши се! И като наведе глава, предаде дух.“ (Иоан. 19:26-30). Предаде дух, в петък, в деветия час, завесата на храма се раздра, земята се разтресе, скалите се напукаха и мнозина починали възкръснаха. И стотникът, като видя това, рече: *„наистина Божий Син е бил Тоя Човек!”*

Христос живя на земята тридесет и три години, а в ада стоя тридесет и три часа. **Той предаде дух в петък в деветия час (в петък 15 часа следобед), а възкръсна срещу неделя в шестия час (в 00 часа - полунощ, събота срещу неделя), които се събират така: 3 плюс 24 плюс 6 = 33, всичко тридесет и три**.

„А от шестия час настана тъмнина по цялата земя до деветия час; а около деветия час Иисус извика с висок глас: Или'! Или'! лама' савахтани'? сиреч, Боже Мой, Боже Мой! Защо си Ме оставил?.. И ето, храмовата завеса се раздра на две, отгоре до долу; и земята се потресе; и скалите се разпуканха; и гробовете се разтвориха; и много тела на починали светии възкръснаха; и като излязоха из гробовете подир възкресението Му, влязоха в светия град и се явиха на мнозина. А стотникът и ония, които с него заедно пазеха Иисуса, като видяха земетресението и всичко станало, твърде много се уплашиха и думаха: наистина Божий Син е бил Тоя Човек!“ (Мат. 27: 45-46, 50-54).

А след деветия час евреите помолиха Пилат да изпрати войници да счупят пищялите на разпнатите, за да умрат по-бързо и да не останат на кръстовете в събота. Тогава войниците счупиха пищялите на разбойниците, а на Иисус, понеже беше умрял, не Му счупиха пищялите.

Но един войник на име Лонгин Го прободе в ребрата, от където изтекоха кръв и вода: кръв за причастие, и вода за кръщение.

Вижте Пилатовия съд, Пилат сам казал за Иисус, че не е виновен за смърт, а след това дал разрешение да Го убият. Умил си ръцете пред народа, а после се подписа за Христовото убийство. И евреите мислеха, че кръстната смърт е най-безчестна, но **Бог прослави този кръст и на земята, и на небето, а евреите направи за смях и укор на целия свят**. Христос претърпя толкова мъки и хули само, за да ни освободи и да ни прослави.

О, човеколюбиви Христе, приеми нашето покаяние и си спомни за нас в Небесното царство, както ще си спомниш за благоразумния разбойник, помилвай ни по голямата Си милост, дай ни воля да се поклоним на честния Ти Кръст и да целунем пречистите Ти нозе за опрощаване на греховете ни и за слава на пречестното Ти име сега и винаги, и във вечните векове, Амин.

Според Църковният устав денонощието се дели на 12 часа ден и 12 часа нощ. Деня започва в 06 часа, който според Църквата е нулевия дневен час. Съответно 09 часа е 3-тия час, 12 часа е 6-тия час, 15 часа е 9-тия час, 18 часа е 12-тия час и нулевия нощен час, 21 часа е 3-тия нощен час, 00 часа е 6-тия нощен час, 03 часа е 9-тия нощен час, 06 е съответно нулевия дневен час.

Трябва да се има предвид, че в Църквата няма изместване на часовете за лятно часово време. Тоест например 15:00 по промененото лятно време, ще е 14:00 по непромененото време по църковен устав.

Безсмислената смяна на времето, освен че влияе отрицателно на човешкия биологичен ритъм и организъм, е поредно нововъведение на безбожните масони и „църковни“ астрономи йезуити, каквото е и новия (григориански или новоюлиански) календар. Например първия, който е предложил смяната на часовете за лятно време е висшия

иудомасон и „баща на американската нация“ – Бенджамин Франклин.

Христофор Клавиус. Йезуитски професор, роден в Бавария

Календарното изменение е съставено от йезуитския професор, астроном и свещеник Христофор Клавиус, който е роден в Бавария. В същата тази Бавария, също така йезуитски професор Адам Вайсхаупт, впоследствие ще извърши друг богопротивен акт, създавайки ордена на Илюминатите.

Целта на тези изменения е всяване на смут, объркване и РАЗДЕЛЕНИЕ СРЕД ПРАЗНУВАЩИТЕ. И днес част от т. нар. „официални“ църкви празнуват по стария юлиански църковен календар, а други по новия йезуитски папски календар. Това е пряко нарушение на каноните на Светата Църква, които са постановили единно празнуване за всички вярващи*: „Нека благоразумието на ваша светост да размисли,* ***колко***

непохвално и непристойно е, щото в едни и същи дни, едни да постят, а другите да правят пиршества…“ *(**Цар Константин**, „История Церкви, Книга I, главы 7, 10 и 11” Феодорит Кирский.) – Това са думите на цар Константин,* ***казани във връзка с приемане на ЕДИНЕН КАЛЕНДАР ПО ВРЕМЕ НА ПЪРВИЯ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР (когато е решен разделящия верните въпрос за празнуване на Възкресение Христово)****.*

Светото Предание казва още следното: „Като ревнител на православието и благочестието, Юстиниан много се грижел за богослужението в православната Църква и за благолепието на храмовете като места за Богослужение. В своя свод закони той поместил, между другото, **ЗАКОН ЗА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ПОВСЕМЕСТНО ПРАЗНУВАНЕ** на празниците на Рождество Христово, Кръщение Господне и Възкресение, Благовещение на Пресвета Богородица **и други**“ *„Жития на светиите – житие на свети цар Юстиниан“.*

ТОЕСТ ПРАЗНУВАНЕТО СЕ Е ИЗВЪРШВАЛО ЗАЕДНО ВЪВ ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ. НЕЩО, КОЕТО ОТНОВО И ЦЕЛЕНАСОЧЕНО Е ПРОМЕНЕНО В ИЗПАДНАЛИТЕ В ЕРЕС СЪВРЕМЕННИ ОФИЦИАЛНИ "ЦЪРКВИ", ЗАЩОТО НЯКОИ ОТ ТЯХ ПРАЗНУВАТ ПО СТАРИЯ ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР, А ДРУГИ ПО НОВИЯ ЕРЕТИЧЕСКИ ПАПСКИ.

ЗАКОНИТЕ НА СВЕТИЯ ЦАР СА ЗАПИСАНИ В ДОКУМЕНТИТЕ С ВИЗАНТИЙСКИТЕ ЦЪРКОВНИ ПРАВИЛА И ПРЕДСТАВЛЯВАТ СЪЩЕСТВЕНА ЧАСТ ОТ ЦЪРКОВНОТО ПРАВО. ТЯХНАТА ПРОМЯНА ОТ СЪВРЕМЕННИТЕ ЕРЕТИЧЕСКИ ИКУМЕНИЧЕСКИ „ОФИЦИАЛНИ“ ДЪРЖАВНИ ЦЪРКВИ, ФАКТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВЛЯВА ГРУБО И ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ИУДОМАСОНСКО НАРУШЕНИЕ НА КАНОНИТЕ,

ПРАВИЛАТА И ПРЕДАНИЕТО НА СВЕТАТА ЦЪРКВА, КОЕТО Е ПОРЕДНО ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА ТЯХНОТО ОТДАВНАШНО ОТПАДАНЕ ОТ СПАСИТЕЛНОТО ПРАВОСЛАВИЕ И ПРЕВРЪЩАНЕТО ИМ В ПРЕДВЕРИЕ НА ПРЕИЗПОДНЯТА, ТУК НА ЗЕМЯТА, ОТ КЪДЕТО ВСЕКИ, ПРЕСТЪПИЛ ТЕХНИЯ ПРАГ СЕ УСТРЕМЯВА КЪМ АДА!!!

Друг основен и смешен абсурд в "поправеното" богослужение на „новоюлианските" църкви е разделянето при подвижните и неподвижните празници – едните остават в стария, другите "преминават" във новия стил?! ***ВСИЧКО ТОВА ФАКТИЧЕСКИ Е ПОРЕДНА ГАВРА И ПОДИГРАВКА НАД ОБИКНОВЕНИТЕ ХОРА ОТ СТРАНА НА МАСОНИТЕ, КОИТО ОТДАВНА УПРАВЛЯВАТ ТЕЗИ „ДЪРЖАВНИ" ИКУМЕНИЧЕСКИ ЦЪРКВИ И ВОДЯТ УВЕРЕНО СВОЕТО ПАСТВО ПРИ ДЯВОЛА***.

Не е само това. Финландската църква, която е „православна" църква „сестра" на Българската „патриаршия", е изменила и датите на неподвижните празници, свързани с празнуването на Възкресение. Тя прако нарушава каноните на Светата Църква, които определят, че при празнуването на Възкресение Господне трябва да се спазват четири условия:

1. То да бъде **след пролетното равноденствие**; (20.03 през 2024 г.)

2. Да бъде **след пълнолунието, което го следва** непосредствено; (25.03 през 2024 г.)

3. Да бъде **в първия неделен ден след споменатото пълнолуние**; (31.03. 2024 г.)

4. Да не съвпада този празник с юдейската пасха, от която зависи определянето на неговото време (юдейската

пасха завърши на 30.04 – следващата неделя е 05.05.2024 г. – ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА ХРИСТОС Е БИЛО В НЕДЕЛЯТА СЛЕД ЮДЕЙСКАТА ПАСХА!)

Например през 2024 г. ,Финландската „православна“ църква, заедно с римокатолиците, англиканите, лютераните и другите протестантски нечестиви сборища, ПРАЗНУВАХА НА 31 МАРТ, МНОГО ПРЕДИ ИУДЕЙСКАТА ПАСХА, КОЯТО ЗАВЪРШИ НА 30 АПРИЛ!

Ето какво заповядват за тях каноните на Църквата:

„Да бъдат отлъчени от общение и изключени от Църквата всички ония, които дръзват да нарушават постановленията на Светия и велик събор, станал в Никея, в присъствието на благочестивия и боголюбезен цар Константин, относно празника на спасителното Възкресение, ако продължават да противоборствуват срещу доброто установление...“

(Антиох. 1)

„християните трябва да не празнуват с иудеите, ЗАЩОТО ТЕХНИЯ НЕПРАЗНИЧЕН ПРАЗНИК ТРЯБВА ДА ПРЕДШЕСТВА НАШЕТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ ГОСПОДНЕ. Неизпълняващия това свещенослужител трябва да се низвергне. Това е определил и Антиохийския събор в първото си правило.“

Тълкование на 7-мо Апостолско правило от Зонара

„Но ние празнуваме Възкресение НЕ ТОГАВА, КОГАТО СЕ ИЗВЪРШВА ИУДЕЙСКАТА ПАСХА, А СЛЕД НЕЯ“

Тълкование на 7-мо Апостолско правило от Валсамон

И ТУК СЛЕДВА НЕЩО ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ВАЖНО В СПОМЕНАТОТО ПРАВИЛО НА АНТИОХИЙСКИЯ СЪБОР:

*„И **съборът изключва от свещенослужение не само такива, а и всички ония, които дръзват да са в общение с тях, след като са били низвергнати от свещенство**...“.*

(Антиох. 1)

ТОЕСТ, СПОРЕД КАНОНИТЕ НА ЦЪРКВАТА ОТ СПАСИТЕЛНАТА БЛАГОДАТ СЕ ИЗКЛЮЧВАТ НЕ САМО НАПРИМЕР ФИНЛАНДСКОТО ДУХОВЕНСТВО И МИРЯНИ, НО И ВСИЧКИ, КОИТО ПРОДЪЛЖАВАТ ДА СА В МОЛИТВЕНО И ЕВХАРИСТИЙНО ОБЩЕНИЕ С ТЯХНАТА ЦЪРКВА, А ТОВА СА ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ СЪВРЕМЕННИ „ОФИЦИАЛНИ“ ЦЪРКВИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ОТНОВО И БЪЛГАРСКАТА.

Свети преподобни Викентий Леренски пише в „Паметни записки на Перегрина за древността и общността на православната вяра против непотребните нововъведения на всички еретици“, ЧЕ КОЙТО ИСКА ДА „ИЗБЕГНЕ МРЕЖИТЕ НА ЕРЕТИЦИТЕ И ДА ОСТАНЕ В ЗДРАВАТА ВЯРА, Е ДЛЪЖЕН ДА СЕ ОГРАДИ“ И ДА ИЗЛЕЗЕ ОТ СБОРИЩЕТО ИМ, ЗАЩОТО ИНАЧЕ САМИЯ ТОЙ СЕ „ИЗКЛЮЧВА“ С „ВСИЧКИ ОНИЯ, КОИТО ДРЪЗВАТ ДА СА В ОБЩЕНИЕ С ТЯХ“, СПОРЕД ПРАВИЛОТО НА АНТИОХИЙСКИЯ СЪБОР!!!

СПАСЕНИЕТО ОТ СИТУАЦИЯТА Е ПОКАЯНИЕ, АНАТЕМОСВАНЕ НА ИКУМЕНИЗМА С НОВИЯ КАЛЕНДАР И ПРЕУСТАНОВЯВАНЕ НА МОЛИТВЕНО ОБЩЕНИЕ С ЕРЕСТА! ТОВА Е ПРЕПИСАНО ОТ СПОМЕНАТИТЕ КАНОНИ И ПРАВИЛА НА ЦЪРКВАТА *(Например Първо правило на Втория Свят Вселенски Събор; 15-то правило на Двукратния Константинополски събор; Деяние 7 на Седми Вселенски Събор; Седмо правило на Втория Свят Вселенски Събор и*

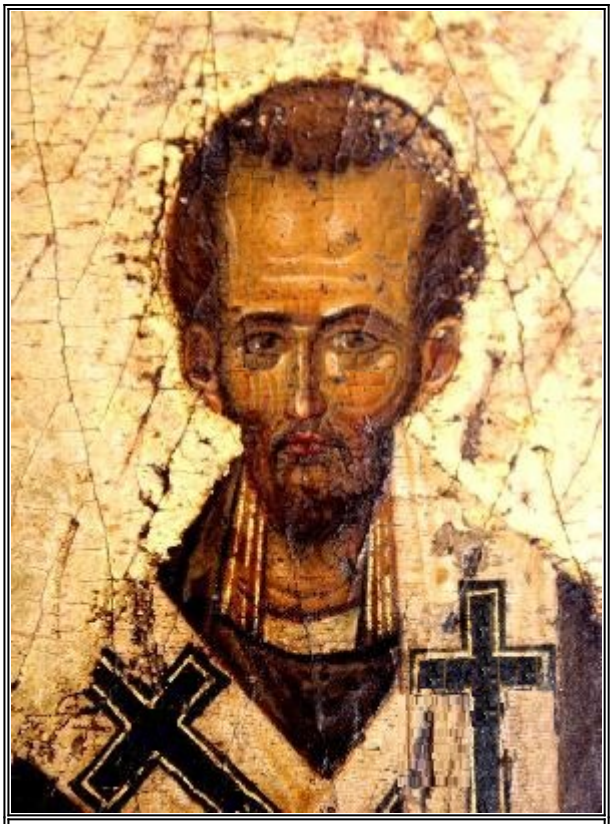
т.н.). – б.р.)

На Велики петък – изобличение на юдеите антихристи от свети Иоан Златоуст

„След като Го съблякоха гол, разпнаха Го и Му предложиха оцет, те отидоха още по-далеч: гледайки Го прикован на кръста, те и минаващите Го хулеха… И кой не би се натъжил при вида на хората, които Го последваха и плачеха? Но не и тези зверове… Когато, след като напразно молиха Пилат да смени надписа с обвинението (а там беше написано така: „Цар Иудейски“ – Ин. 19:21) и не успяха в намерението си (той им се съпротивляваше, казвайки: „каквото писах, писах“), тогава се опитаха да покажат с проклятията си, че Той не е цар. Затова, освен тези думи, те казаха и следното: „Ако Той е Цар Израилев, нека сега слезе от кръста“ (Мт. 27:42); и отново: „други спаси, а Себе Си не може да спаси“ – и по този начин се опитаха да помрачат предишните Му знамения. Затова също казваха: „надяваше се на Бога, нека сега Го избави, ако Му е угоден.“

О, подли и най-беззаконни!

Не бяха ли пророците пророци, или праведните праведни, защото Бог не ги изтръгна от нещастията им? Те останаха такива, въпреки че страдаха. **Какво може да се сравни с вашата глупост?** Ако славата им не беше помрачена от **бедствията, които вие им донесохте**,.. колко по-малко би трябвало да се излъжете в Христос, Който с дела и думи изкорени от вас подобна мисъл.

Свети Иоанн Златоуст. Фрагмент от стара Ромейска икона

Но докато говореха и правеха това, те не постигнаха нищо. Този, който погиваше в най-голямо нечестие, който беше прекарал целия си живот в убийства и грабежи, в момента, в който това беше казано, Го изповяда и си спомни за царството; и хората също плакаха за Него…

Онези, които преди Му бяха служили, избягаха от Него; а Неговите врагове и противници – юдеи, войници и крадци обградиха Разпнатия, тормозейки Го, упреквайки Го, подигравайки се и хулейки Го… Но Той мълчеше напълно, предлагайки ни безценното лекарство на дълготърпението.

Ние, чувайки това, все пак не знаем как да бъдем търпеливи,.. а скачаме и ритаме като диви магарета; свирепи сме и нечовечни към онези, които ни обиждат, и малко ни е грижа за нещата, свързани с Бога. Ние правим същото дори и в отношението си към приятелите си: ако някой ни обиди, по никакъв начин няма да го търпим, а беснеем по-яростно от

дивите зверове.

Един ученик Го предаде; другите Го изоставиха и избягаха; онези, които бяха получили облаги, заплюха Го; слугата на първосвещениците Го удари; войниците Го удряха по бузите; минувачите Му се подиграваха; разбойниците също Го укоряваха; и Той не отговори на никого нито дума, а победи всички с мълчанието Си, учейки ви всъщност, че колкото повече понасяте всичко с кротост, толкова по-лесно ще победите онези, които се отнасят с вас несправедливо, и ще накарате всички да ви се възхищават. Кой, наистина, не би се удивлявал на някой, който кротко понася обиди, нанесени от нагли клеветници? Точно както някой, който, макар и законно да страда, понася несгодите с кротост, е смятан от мнозина за невинен страдалец.

Но някой наистина те е раздразнил? И какво от това? Тогава е моментът да демонстрираш любовта си към мъдростта. Дори животните ни се струват кротки, когато никой не ги дразни; те не винаги свирепстват, а само когато някой ги провокира. Така че, ако и ние оставаме спокойни само когато никой не ни дразни, тогава как превъзхождаме животните?..

Тези, които ни обиждат, ни правят мъдри, когато сме бдителни към себе си; но тези, които ни хвалят, увеличават арогантността в нас, възбуждат гордост, суета, безгрижие и правят душата изнежена и слаба...

Но как е възможно, казваш, да не се възмущавам, когато някой ме обиди?

Прекръсти се; спомни си всичко, което се случи на кръста – и всичко ще угасне.

Дори в най-обидни моменти, приучете се да не обиждате другите и тогава, когато ви обиждат, няма да изпитвате мъка.

Представете си, че този, който ви обижда, е в безумие и не е на себе си, и тогава няма да се дразните от обидата. Смили се над онзи, който те обижда; защото е обладан от свиреп звяр – демона на гнева. Побързай да освободиш измъчвания от злия демон. Наистина гневът е такава болест, че за кратко време загива обладаният от него. Затова някой е казал: „Самото движение на гнева е падение за човека“ (Сирах. 1:22)...

„А от шестия час настана тъмнина по цялата земя до деветия час; а около деветия час Иисус извика с висок глас: Или'! Или'! лама' савахтани'? сиреч, Боже Мой, Боже Мой! Защо си Ме оставил?“ (Мат. 27:45,46).

Това е знамението, което Той предварително обеща на онези, които поискаха! „**Лукав и прелюбодеен род** иска личби; но личба няма да му се даде, освен личбата на пророк Иона“ (Мат. 12:39) — тоест кръстът, смъртта, гробът и възкресението. И отново, посочвайки по различен начин силата на кръста, Той каза: „кога издигнете Сина Човечески, тогава ще узнаете, че съм Аз“ (Ин. 8:28) — тоест, когато Ме разпънете и си помислите, че вече сте Ме победили, точно тогава ще разпознаете Моята сила.

Наистина, след като Той беше разпнат, градът им беше разрушен, юдаизмът приключи, гражданският им живот и свободата изчезнаха. Напротив, евангелското послание процъфтяваше и се разпространяваше до краищата на вселената: суша и море, населени и необитаеми страни навсякъде провъзгласяват силата на Христовото слово. И така, това е, което Той казва, и това е, което се случи по време на разпятието на кръста!

И то е още по-удивително, защото се е случило, докато Той е бил прикован на кръста, а не докато е ходел по земята. Но не само това е удивително; удивителното е, че знамението, което са търсели, е дошло от небето и се е появило в цялата вселена,

нещо, което никога преди не се е случвало, освен може би в Египет, когато е трябвало да се празнува Пасха, тъй като това е било предобраз на настоящите събития.

Обърнете внимание и на времето на това чудо („настана тъмнина по цялата земя“): по пладне, когато е било светло. Това е било достатъчно, за да ги обърне към истината, не само заради величината на чудото, но и заради подходящото му време. Всъщност, то се е случило след всичките им безумни дела, след беззаконните им подигравки, когато вече са изоставили яростта си, когато са престанали да се подиграват, когато са се наситили с безсрамни обиди и са казали всичко, което са искали. Едва след всичко това Той е разкрил тъмнината, за да могат поне сега да обуздаят гнева си и да се възползват от чудото.

Ако са смятали, че Той е извършил тези чудеса, тогава със сигурност е трябвало да повярват и да треперят. Но ако са смятали, че не е Той, а Отецът, тогава те е трябвало и да се разкаят, защото тази тъмнина свидетелства за гнева на Отца заради тяхното прегрешение. Че това не е било обикновено затъмнение, а гняв и негодувание, е видно самата му продължителност: тъмнината е продължила три часа. Затъмнението се случва за няколко минути, както е добре известно на онези, които са го наблюдавали.

Защо тогава, питате вие, не всички са били изумени и не са разпознали Христос като Бог? Тъй като тогава човешкият род беше потопен в безгрижие и нечестие…; очевидните беззакония намираха извинение в обичаите. Те дори не искаха да знаят причината за това явление, а смятаха, че е резултат от затъмнение или някаква друга естествена причина.

И защо да се изненадват онези хора, които са живеели надалеч. Те не са знаели нищо и в голямата си небрежност не са се опитали да открият причините за събитието, докато

живеещите в самата Юдея, след толкова много чудеса, продължавали да хулят Иисус, въпреки че **за тях било ясно, че Той е направил това**?

Но **обърнете внимание и на тяхната дързост, необузданост и лудост**. Те си помислиха, казва евангелистът, че Той вика Илия, и веднага Му дадоха оцет да пие. Тогава дойде друг и прободе ребрата Му с копие. Какво може да бъде по-нечестиво от това, какво по-зверско?.. Но вижте как Той обръща дори тяхното нечестие към нашето спасение. С удара бликнаха изворите на нашето спасение.

„А Иисус, като извика пак с висок глас, изпусна дух.“ (Мат. 27:50). Той извика, за да покаже, че делото се върши според Неговата воля… Този глас раздра завесата, отвори гробниците и направи храма празен… **Той им показа, че са недостойни да бъдат там**, точно както беше направил, когато го предаде на вавилонците. Нещо повече, това събитие беше и предсказание за бъдещо запустение и промяна към по-добро и по-висше, и знак за Неговата сила…

В последвалите събития, Христос показа Своята сила, а именно, във възкресението на мъртвите, в мрака по света, в промяната на стихиите… И не само мъртвите се раздвижват, но скалите се разцепват и земята трепери, за да знаят, че Той е могъл да ги помрачи и разкъса. Този, който е разкъсал скалите и е помрачил вселената, със сигурност е могъл да им направи същото, ако е пожелал. Но Той не го е пожелал; след като е излял гнева Си върху стихиите, **Той е пожелал да ги спаси с кротост. Но те не са изоставили яростта си. Такава е завистта, такава е омразата: не се укротява лесно**!

И след всички тези явления, тяхната безсрамност беше една и съща. По-късно, когато, въпреки печата, поставен върху

гроба, и военната стража, Той възкръсна. Те чуха това от самите стражи, подкупиха ги с пари и се опитаха да скрият доказателствата за възкресението. Затова не се изненадвайте, че са постъпили толкова нечестно още тогава: **те веднъж завинаги бяха решили да действат безсрамно във всичко**!..

Те казвали: „Ако Той е Цар Израилев, нека сега слезе от кръста.“, а Той им показва, че е Царят на цялата вселена. Те казаха: „Ти, Който разрушаваш храма, и в три дни го съзиждаш“; но Той посочва, че храмът им ще бъде напълно пуст. Освен това, те казаха: „други спаси, а Себе Си не може да спаси“. Но Той, оставайки на кръста, изобилно демонстрира Своята власт над телата на Своите слуги. Наистина, ако е било велико чудо Лазар да излезе от гроба след четири дни, то тогава е много по-значимо, че всички онези отдавна мъртви внезапно да се появят живи, знак за бъдещото възкресение. „Много“, казва се там, „тела на починали светии възкръснаха; и като излязоха из гробовете… влязоха в светия град и се явиха на мнозина.“ (Мат. 27:52–53).

Тогава и стотникът прослави Бога, казвайки: „наистина Божий Син е бил Тоя Човек!“ (Мат. 27:54), „и целият народ, който се бе събрал на това зрелище, като видя станалото, връщаше се, удряйки се в гърди.“ (Лк.23:48). Такава е силата на Разпнатия, че след всички унижения и подигравки над Него и стотникът, и народът се ужасиха!..

Евангелиста казва, че мнозина плакали и се биели в гърдите. Това показва жестокостта на юдеите. За това, за което другите въздишали и плачели, те се смеели, нито трогнати от съжаление, нито успокоени от страх.“

(Фрагменти от осемдесет и седма и осемдесет и осма тълкувателни беседи на свети Иоан Златоуст върху Евангелието от Матея – „Беседы на Евангелие от Матфея“ -

святитель Иоанн Златоуст)

КАНОН БОЖЕСТВЕННЫМ СТРАСТЯМ ХРИСТОВЫМ

Песнь 1

Ирмос: *Волною морскою Скрывшего древле гонителя мучителя, под землею скрыша спасенных отроцы: но мы яко отроковицы Господеви поим, славно бо прославися.*

Припев: ***Слава Страстем Твоим, Господи.***

Приклонил еси колене моляся, Емуже покланяется всякое колено небесных, земных и преисподних. Приклонися к молению моему и услыши мя, якоже Отец молящася Тя услыша.

Слава Страстем Твоим, Господи.

Отче, в молении глаголал еси, да Тебе истиннаго Сына покажеши, на раны готов есмь, аще и единаго зла не сотворих: мене, Иисусе мой, многа зла сотвориша, многих избави мучений.

Слава: В поте лица твоего хлеб твой снеси, рекл еси падшему человеку: темже, яко вторый Адам, егда молился еси, пот Крове изливашеся из Пречистаго Тела Твоего: брашно бо Твое волю Отчу творити. Ни едину убо заповедь Твою сотворшаго, Иисусе Христе, потом Крове Твоея каплющим омый мя.

И ныне: Не ктому земля проклята есть, Кровию бо Сына Твоего благословляется: земле благословенная, Пречистая Дево, воздвигни мя, прах и пепел, на славословие Христа, Бога нашего.

Песнь 3

Ирмос: *Тебе на водах повесившаго всю землю неодержимо,*

тварь видевши на лобнем висима, ужасом многим содрогашеся, несть свят, разве Тебе, Господи, взывающи.

Слава Страстем Твоим, Господи.

Отягчени быша сном Апостоли, егда отшел еси от очию их на молитву в вертограде Гефсиманстем: лениваго мя и унылаго на Твое поклонение воздвигни.

Слава Страстем Твоим, Господи.

Яко истинный Пастырь, видев волка Иуду грядуща, Аз есмь, друже, глаголал еси ученику лукавому, к покаянию наставляя падшаго. Мене, всегда согрешающа и николиже в чувство приходящаго, направи, Господи мой, на путь правый, и от челюстей мысленнаго волка силою Твоею избави.

Слава: Се оружием и дрекольми яко на разбойника приходят, Егоже яко жертву нескверну в церкви искати подобаше: о моих гресех жертву приносимую Тебе, Господи, не презри.

И ныне: Коснувся уха усеченнаго, изцели раба архиереова Сын Твой, Врач душ и телес: вся моя душевныя и телесныя, Дево, изцели болезни, Целителя рождшая.

Седален, глас 6-й

Не отвещал еси ничтоже власть на Тебе мневшему имети, гордым противляяйся: но многою лжею безстудных утружден, молчиши, да мя многоглаголания избавиши и вся терпети научиши.

Слава, и ныне, **Богородичен:** Премени скорбь мою на радость, Дево Богородице, Яже многи скорби претерпела еси, зрящи многостраждуща Сына Твоего, мене ради осужденнаго.

Песнь 4

Ирмос: *На кресте Твое Божественное истощение провидя Аввакум, ужасся вопияше: Ты сильных пресекл еси державу, Блаже, приобщаяся сущим во аде, яко Всесилен.*

Слава Страстем Твоим, Господи.

Не отвещал еси словесе безстудному Иродови, сынови погибели, усекнувшему уже Иоанна Предтечу, и глас Твой: добраго ответа при кончине моей сподоби мя, Христе.

Слава Страстем Твоим, Господи.

Знамения искаше Ирод чудеснаго, не разумея велия чуда, яко Бог твари предстоит: знаменай мя светом лица Твоего, Христе мой, и даждь веселие сердцу моему болезненному.

Слава: Закрываху лице Твое биюще, Наньже Херувими зрети не могут, крилами закрывающеся: покрый мя Твоим заступлением.

И ныне: Изменися лице Твое, Дево, егда узрела еси Сына Твоего яко злодея ведома от иудеев. Многое воистинну долготерпение Твое, Сыне и Боже Мой, – со воздыханием рекла еси.

Песнь 5

Ирмос: *К Тебе утренюю, милосердия ради Себе истощившему непреложно и до страстей безстрастно преклоншемуся, Слове Божий: мир подаждь ми, падшему, Человеколюбче.*

Слава Страстем Твоим, Господи.

Земля, подножие ног Твоих, израсти на главу Твою терние, Иисусе мой. Изыдите, дщери Иерусалимския, и зрите Царя славы в венце терновом, имже венча Его неблагодарный род еврейский.

Слава Страстем Твоим, Господи.

Лживи сынове человечестии в мерилех: Тебе, всем вся сущаго, тридесятию сребреников оцениша, и село крове купиша, Кровь Твою излиявше, Еюже испери ризы моя, яже по крещении и обещании покаяния оскверних.

Слава: Повинутися подобаше Богу, а не иудеом, судие безумный, и не осуждати на смерть Владыку и Судию всяческих. Мене, повинувшася скверным страстем, к покаянию настави, Господи, да не в смерть осужден буду.

И ныне: Заклинаете Богом Живым Бога Живаго, пребезумнии: но небо и земля отвещают, яко Бог есть, сия пострадавый, и Сын мой, – Дева матерски вещаше.

Песнь 6

Ирмос: *Ят бысть, но не удержан в персех китовых Иона: Твой бо образ нося, страдавшаго и погребению давшагося, яко от чертога, от зверя изыде, приглашаше же кустодии, хранящии суетная и ложная. Милость сию оставили есте.*

Слава Страстем Твоим, Господи.

Изшел еси, Иисусе, нося крест Твой. Да якоже Авель от Каина, от иудеев постраждеши, изыди и ныне и взыщи мене заблуждшаго.

Слава Страстем Твоим, Господи.

Грядеши якоже Исаак истинный, на рамо Твое крест восприем. Да на нем жертву от моих гресех принесеши Отцу, в воню благоухания.

Слава: Виде Иаков лествицу утверждену до Небес: се есть Крест Твой, имже возведи ум мой от нижних к горним обителем.

И ныне: Не плачитеся Мене, неповинна, дщери Иерусалимския, не плачи Мене, Марие, Мати Моя: вскоре бо возрадуешися, егда востану и прославлюся.

Песнь 7

Ирмос: *Неизреченное чудо: в пещи Избавивый преподобныя отроки из пламене, во гробе мертв, бездыханен полагается, во спасение нас, поющих: Избавителю Боже, благословен еси.*

Слава Страстем Твоим, Господи.

Истинный Ты еси Давид, восприяв бо крест, яко псалтирь красен, на гору Голгофскую возшел еси, да гнева Бога Отца нас свободиши поющих: благословен еси, Агнче Божий, во веки, сотворивый вечное мирови избавление.

Слава Страстем Твоим, Господи.

Яко добрый дому Отца Твоего строитель, Христе Боже, свещник Крест Твой всем, на нем Сам яко светило возсиял еси мирови, да поем Тебе: благословен еси, Агнче Божий, во веки, сотворивый вечное миру избавление.

Слава: Яко кадило в воню благоухания, от растерзания Плоти Твоея, Кровь Богу Отцу принесл еси, да приведеши мене к Нему поюща: благословен еси, Агнче Божий, во веки, сотворивый мирови вечное избавление.

И ныне: Егда узрела еси на Кресте Христа, Сына Твоего, Егоже безсеменно родила еси, Чистая, удивилася еси неизреченному Его долготерпению: темже Тя с Ним прославляем.

Песнь 8

Ирмос: *Ужаснися бояся, небо, и да подвижатся основания земли: се бо, в мертвецех вменяется в вышних Живый и во*

гроб мал странноприемлется: Егоже, отроцы, благословите, священницы, воспойте, людие, превозносите во вся веки.

Слава Страстем Твоим, Господи.

Се есть Сын Твой возлюбленный, Боже Отче, Егоже крещаема от Иоанна и преобразующася на Фаворе, послушайте, рекл еси: послушай ныне Его жаждуща моего спасения, Емуже, мене ради умершему, пою: искупленнии кровию Его вси языцы и вся племена, Господа пойте и превозносите Его во веки.

Слава Страстем Твоим, Господи.

Се есть Сын Твой, Боже Отче, Егоже послана уничижиша, яко землю желанную, не яша веры словесем Его, досаждением и мукою испыташа, аз же зову: роди родов, искупленнии Кровию Его, Господа пойте и превозносите Его во веки.

Слава: Се есть Сын Твой, Боже Отче, рожденный не име места во обители, живущь на земли, друг мытарем и грешником, и хульник наречеся, на смерть поносную осудися, да мене, греховною тяготою обремененна, в небесных селениих упокоит, поюща: вся внутренняя моя, Господа пойте и превозносите Его во веки.

И ныне: Се есть Соломон на Своем Престоле, се Архиерей на Своем олтари, се есть Вождь, даяй оружие непобедимое, се есть Сын Твой, Дево, и Сын Божий. Егоже Отец мене ради не пощаде, но на смерть предаде, да Ему покланяяся пою: вси от века праведнии и грешнии, искупленнии Кровию Его, Господа пойте и превозносите Его во веки.

Песнь 9

Ирмос: *Не рыдай Мене, Мати, зрящи во гробе, Егоже во чреве без семене зачала еси Сына: востану бо и прославлюся*

и вознесу со славою непрестанно, яко Бог, верою и любовию Тя величающия.

Слава Страстем Твоим, Господи.

Вем, кто виновен страсти Твоея на Голгофе: аз, Господи, аз невоздержанием распях Тя, но не постави мне греха сего кающемуся.

Слава Страстем Твоим, Господи.

Не ктому Херувим хранит врат Едемских, се бо, на древе Живот мой Ты повешен еси, Христе. О, любве Твоея неизглаголанныя! Научи мя достойно благодарити Тя.

Слава: Имаши надписание, Христе мой: Иисус Назарянин, Царь Иудейский. Свидетельство сие есть ко Отцу, яко добре волю Его сотворил еси: в книги животныя напиши мя, молю Ти ся.

И ныне: Не остави Мене едину, печали исполнену, но вскоре утеши Мя, утешение Мое, – Дева рече. Аз же что воздам Тебе, Иисусе мой? Вниди в сердце мое, да не ктому аз, но Ты во мне живеши, и аз в Тебе.

Светилен

Чертог Твой вижду, Спасе мой, украшенный, и одежды не имам, да вниду в онь: просвети одеяние души моея, Светодавче, и спаси мя.

Слава: Разбойника благоразумнаго во единем часе раеви сподобил еси, Господи: и мене древом крестным просвети и спаси мя.

И ныне: Чертоже одушевленный, Дево, несмь достоин чертога небеснаго, греховныя ради вины, но молю Тя прилежно, ради обнаженнаго на кресте сладчайшаго Твоего

Сына и благаго моего Господа, покрый студ лица моего и спаси мя.

Молитва

На Кресте пригвожденный за ны, Иисусе Христе, Единородный Бога Отца Сыне, милости, любве и щедрот неизчерпаемая бездно! Вем, яко грехов ради моих, от неизреченнаго человеколюбия, Кровь Твою пролияти на Кресте изволил еси, юже аз, окаянный и неблагодарный, доселе скверными моими делы попирах и ни во чтоже вменях. Тем убо из глубины беззакония и нечистоты моея умными очима на Распятаго Тя на Кресте Искупителя моего воззрев, со смирением и верою во глубину язв, Твоего милосердия исполненных, себе повергаю, грехов прощения и сквернаго жития моего исправления прося. Милостив буди мне, Владыко и Судие мой. Не отрини мя от лица Твоего, но всесильною Твоею рукою Сам мя к Тебе обрати и на путь истиннаго покаяния настави, да отныне положу спасения моего начало.

Божественными страданьми Твоими укроти моя плотския страсти; излиянною Твоею Кровию очисти моя душевныя скверны; распятием Твоим распни мя миру с соблазнами его и похотьми; Крестом Твоим огради мя от невидимых враг, ловящих душу мою. Прободенныма ногама Твоима от всякаго пути лукаваго возбрани ногам моим; прободенныма рукама Твоима руце мои от всякаго неугоднаго Тебе дела воздержи. Пригвожденный плотию, пригвозди страху Твоему плоть мою, да уклонився от зла, творю благо пред Тобою. Преклонивый главу Твою на Кресте, к земли смирения приклони вознесенную мою гордыню; венцем Твоим терновым огради моя ушеса, во еже не слышати кроме полезнаго; желчь устами вкусивый, положи хранение нечистым устом моим; отверстое копием имеяй сердце, сердце чисто во мне созижди; всеми Твоими язвами всего мя сладце в любовь Твою уязви, да Тебе,

Господа моего, возлюблю всею душею, всем сердцем, всею крепостию и всем помышлением.

Даждь ми Себе странна и неимуща, где главы подклонити; даждь ми Себе Всеблагаго, избавляющаго душу мою от смерти; даждь ми Себе Всесладкаго, услаждающаго мя в скорбех и напастех Своею любовию, да Егоже первее ненавидех, прогневлях, от себя изгонях и ко Кресту пригвождах, сего ныне возлюблю, радуяся прииму и сладце Крест Его до конца жизни моей понесу. Не даждь отселе, о Всеблагий Искупителю мой, ни единой моей воле совершатися, понеже зла есть и непотребна, да не паки впаду в тяжкую работу царствовавшаго во мне греха; но Твоя воля благая, спасти мя хотящая, да совершается во мне всегда, ейже мя вручая, Тебе, Распятаго Господа моего, умным очесем моего сердца представляю и молю из глубины души, да и в разлучении моем от бреннаго моего тела, Тебе Единаго на Кресте Твоем узрю, в руце мя защищения Своего приемлюща, и от воздушных духов злобы храняща, вселяюща же со грешники, покаянием Тебе благоугодившими. Аминь.

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017